

[கரித்தருடைய ஊழியத்தில்]

வெ-ற-றியை நீங்கள்

எவ்விதம் உச்சரிக்கின்றீர்கள்?

[17:16-34]

கிரேக்க-ரோமானிய உலகத்தின் கலாச்சார மற்றும் தத்துவ மையமான அத்தேனே (ஏதென்ஸ்) பட்டணத்தில் பவுல் தனித்திருந்தார். அத்தேனையில் பவுலின் ஊழியமானது “பவுலின் மாபெரும் தோல்விகளில் ஒன்று” என்பதாக அநேகர் குறிப்பிட்டு, அதற்குப் பின்வரும் உண்மைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்கள்: (1) ஒரு சில பதில்செயல்களையே லூக்கா குறிப்பிட்டார். (2) அத்தேனையில் ஒரு பிராந்திய சபை இருந்ததாகப் புதிய ஏற்பாட்டில் ஒருபொழுதும் குறிப்பிடப்படவில்லை. (3) பவுல் தாம் ஊழியம் செய்த பல இடங்களிலிருந்து பயணக் கூட்டாளிகளைப் பெற்றிருந்தார் (அப். 20:4), ஆனால் அத்தேனே பட்டணத்திலிருந்து அவருக்குப் பயணக் கூட்டாளியாக யாரும் வந்ததாகப் பட்டியலிடப்படவில்லை. (4) பவுலின் நிருபங்களில் அத்தேனே பட்டணத்திலிருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கென்று வாழ்த்து எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்த உண்மைகளைக் கவனிக்கும்போது, அத்தேனேப் பட்டணத்தில் பவுலின் ஊழியம் தோல்வியடைந்தது என்று சிலர் அழைப்பது ஏன் என்பதைப் புரிந்து கொள்வது கடினம் அல்ல - ஆனால் அது தோல்வியடைந்ததா?

உலகமானது, வெற்றியை மேலோட்டமாக - உடைமைகள், சாதனைகள், கல்வித் தரங்கள், தோற்றம், செல்வாக்கு மற்றும் பலம் இவற்றின் அடிப்படையிலேயே - அளவிடுகின்றது. சபையில் இருக்கின்ற நாமும் கூட, வெற்றியை - கட்டிடங்கள், கூட்டங்

கள், திட்டங்கள், பதில்செயல்கள், மற்றும் உணர்வு மேல் எழுதல் ஆகியவற்றின் மூலம் அளவிடும்போது அதே வலையில் வீழ்ந்து விடுகின்றோம். கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் உண்மையிலேயே “வெற்றியை” உண்டாக்குபவை எவை?

இந்தப் பாடத்தை முடிந்த வரையில் நான் உங்களுக்குச் சொந்தமானதாக (தனிப்பட்ட வகையிலானதாக)ச் செய்து, பின்வரும் திட்டவட்டமான அளவைகளை நீங்கள் மேற்கொண்டால், நீங்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் வெற்றிகரமான வராக முடியும் என்று உங்களுக்கு நான் ஆலோசனை கூறுகின்றேன்.

தவறு மற்றும் அறியாமையைக் காணும்போது உங்கள் இருதயம் தூண்டப்படக் கூடுமானால் (17:16)

அத்தேனேயின் மகிமையில் பெரும்பங்கு அதன் கடந்த காலத்திலேயே இருந்தது, ஆனால் பவுலின் நாட்களில் அதைக் குறித்து மதிப்பிடக் கூடியதாகவே இன்னமும் வல்லமையுடன் இருந்தது. சிந்தனையாளர்கள், பேச்சாளர்கள் மற்றும் கலைஞர்கள் ஆகியோரில் பெரும்பாலானோர் அத்தேனே பட்டணத்திலேயே வசித்து வந்தார்கள். ஜனநாயகத்தின் கருத்தானது அங்குதான் பிறந்தது. உலகத்தைப் பிடிக்கும் செயல்பாட்டில் ரோமானியர்கள் அத்தேனியக் கலாச்சாரத்தையும், கிரேக்க மொழியையுமே பரப்பியிருந்தார்கள். இந்த அத்தேனே பட்டணம் உலகிலேயே மாபெரும் பல்கலைக்கழக நகரமாக அநேகரால் அப்பொழுதும் கருதப்பட்டது.¹

சகோதரர்கள் பவுலைக் கப்பல் மூலமாக அத்தேனே பட்டணத்திற்கு அழைத்து வந்திருந்தால் (அப்படித்தான் வந்திருப்பார்கள் என்று காணப்படுகின்றது), அவர்கள் அநேகமாக, பட்டணத்திலிருந்து ஐந்து மைல் தொலைவில் இருந்த கடல் துறைமுகத்திலேயே பவுலுக்குத் தங்களின் “பிரிவு வந்தனங்களைக்” கூறியிருக்கலாம். பவுல் அத்தேனேயை நோக்கி நடந்து செல்லுகையில் அவர் முதலில் கண்ட காட்சிகளில் ஒன்றாக, பிரகாசமுள்ள வெள்ளை மற்றும் பொன்

வண்ணப் பார்த்தினனால் (Parthenon²) முடிசூட்டப்பட்ட அக்ரோப்பொலிஸ் (Acropolis³) என்ற - அத்தேனே தேவதைக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட - ஆலயம் அவர் கண்களில் பட்டிருக்கலாம். இது மனிதரின் கைகளினால் கட்டப்பட்ட ஆலயங்களிலேயே மிகவும் அழகுடையதாகக் கருதப்பட்டது. பார்த்தினனுக்கு வெளியே அத்தேனேவின் ஒரு உருவச் சிலை இருந்தது. பழங்கால எழுத்தாளர்கள் எழுதியதன்படி, கடல் துறைமுகத்திலிருந்தே ஒருவர் அத்தேனேவின் சிலையில் உள்ள ஈட்டியின் முனையானது சூரிய வெளிச்சத்தைப் பிரதிபலிப்பதைக் காணக் கூடிய அளவுக்கு அந்த உருவச்சிலையானது அவ்வளவு உயரமாயிருந்தது.

சீலாவும் தீமோத்தேயுவும் அதிசீக்கிரமாய்த் தம்மிடத்தில் வரும்படி பவுல் தம்மை அங்கு விட்டுச் சென்ற சகோதரர்களிடத்தில் கூறியனுப்பினார் (வ. 15). ஒருவேளை மறுபடியும் குழு ஒன்று கூடும் வரைக்கும் பவுல் தமது ஊழியத்தைத் தொடங்கத் திட்டமிடாதிருந்திருக்கலாம். ஆயினும் தாம் கண்ட தவறு மற்றும் அறியாமையை அவரால் புறக்கணித்திருக்க முடியாதிருந்தது. அவர் திரும்பிய இடமெல்லாம், புறதெய்வக் கொண்டாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், பலிகள் மற்றும் பண்டிகைகள் ஆகிய மூட நம்பிக்கையும் பயமும் நிறைந்த செயல்களை அவர் கவனித்திருக்க வேண்டும். விக்கிரகங்கள் மற்றும் கோவில்களின் வேகமான (உலகின் மாபெரும் கோவிலான ஜீயஸ்⁴வின் கோவில் உட்பட அங்கிருந்தவைகளின்) பெருக்கத்தை அவர் பார்த்திருப்பார். சமூக சீர்திருத்த எழுத்தாளரான பிரெட்டோனியஸ் என்ற எழுத்தாளர், அத்தேனே பட்டணத்தில் ஒரு மனிதனைக் கண்டு பிடிப்பதைவிட, ஒரு கடவுளைக் கண்டு பிடிப்பது மிகவும் சுலபமாய் இருந்தது என்று எழுதியிருந்தார். “அறியப்படாத தேவனுக்கு” (வ. 23) என்று எழுதப்பட்டிருந்த ஒரு பலிபீடத்தைக் கூடப் பவுல் கடந்து சென்றார். இவ்விதமாக, “அத்தேனே பட்டணத்தில் பவுல் அவர்களுக்காகக் [சீலா மற்றும் தீமோத்தேயுக்காகக்] காத்துக் கொண்டிருக்கையில், அந்தப் பட்டணம் விக்கிரகங்களால் நிறைந்திருக்கிறதைக் கண்டு, தன் ஆவியில் மிகுந்த வைராக்கியமடைந்து” (வ. 16) என்று வாசிக்கிறோம்.

உருவச் சிலைகள் அங்கிருந்தபடியினால் பவுல் வெறுமனே கலக்கம் மட்டும் அடையவில்லை; அந்த விக்கிரகங்களுக்கு முன்பாக அவைகளை வழிபடுவோர் இருந்தார்கள், அந்தக் கடவுள்களுக்குச் செலுத்தப்பட்ட பலிப் பொருட்களும் அங்கிருந்தன. ஒவ்வொரு பூஜாடியிலும் நிறைந்திருந்த உலர்ந்த மலர்களும், ஒவ்வொரு பாத்திரத்திலும் இருந்த அழகும் பழங்களும் யாரோ ஒருவருடைய இருதயத்தைப் பிரதிநிதிப் படுத்தின. இன்றைய நாட்களில் அத்தேனே பட்டணத்திற்கு வருபவர்கள் அப்பழங்கால நகரின் சிதிலங்களை கலை மற்றும் புராதனப் பொருட்கள் என்று வகைப்படுத்துகின்றார்கள். பவுல் அந்த விக்கிரகங்களையும், நெடிதுயர்ந்த கோவில்களையும் பார்த்தபோது அவைகளின் கலைநயத்தின் அழகைக் கண்டு கொண்டிருக்கவில்லை; அவர், தவறின் அவலக்ஷணத்தை அவைகளில் கண்டார். அவர் அங்கு கலாச்சார வளர்ச்சியைக் காணவில்லை; அவர் அங்கு ஆவிக்குரிய ஆபாசத்தையை கண்டார். அவர் அங்கு சிந்தனையின் வெளிச்சத்தைக் காணவில்லை; அவர் அங்கு ஆத்துமாவின் அறியாமையையே கண்டார்.⁵ பின்னாளில் அவர், “அஞ்ஞானிகள் பலியிடுகிறவை களை தேவனுக்கு அல்ல, பேய்களுக்கே பலியிடுகிறார்கள் ...” (1 கொரி. 10:20அ) என்று எழுதினார்.

கற்றுக் கொள்ளாதலின் மையம் ஒன்று அதே வேளையில் எப்படி மூடநம்பிக்கையின் மையமாக முடியும்? 1 கொரிந்தியர் 1:21ன் சத்தியத்திற்கு அத்தேனே பட்டணம் தெளிவான ஒரு செயல் விளக்கமாக இருந்தது: “... உலகமானது சுயஞானத்தினாலே தேவனை அறியா [அறிய முடியா]திருக்கையில் ...” “அறிவொளி” பெற்றிருந்த அந்தப் பட்டணத்தில் என்ன நடந்தது என்பதற்கு ரோமர் 1:18-32 ஒரு தெய்வீக விளக்க வரையாக இருக்கின்றது.

அத்தேனே பட்டணத்தில் பவுல் கண்டவைகள் அவரைத் தூண்டி எழுப்பின. நம்மைச் சுற்றியுள்ளவைகளை நாம் காணுகையில் அவைகளினால் நாம் தூண்டப்படுகின்றோமா அல்லது பாவம் மற்றும் இழந்து போன மனிதர்களால் நிறைந்த ஒரு உலகத்தைப் பார்க்கையில் நமது இருதயங்கள் கடின மடைந்து போகின்றதா? எது சரியானது மற்றும் எது தவறானது என்பது பற்றி “அதிகமாய் உணர்வுக் கிளர்ச்சி” அடைவது பற்றிச்

சிலர் சங்கடப்படுகின்றார்கள்; ஆனால் இயேசு அப்படியிருந்த தில்லை (மத். 9:36; யோவா. 2:17); மற்றும் பவுலும் அப்படியிருந்ததில்லை (ரோமர் 9:1-3). பொதுவாகவே ஒருவர் உணர்வுக் கிளர்ச்சி நிலையை அடையும் வரைக்கும் வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத் தக்கதாக எதுவும் நடைபெறுவதில்லை. அறியாமை மற்றும் தவறுகளைக் குறித்து உங்கள் EQ [Excitement Quotient - உணர்வுக் கிளர்ச்சியின் அளவு] எவ்வளவாய் இருக்கின்றது.

தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு உங்களால் முடிந்தவற்றை நீங்கள் செய்தால் ... (17:17-19, 21)

நாம் பவுலாக இருந்திருந்தால், எவ்விதமாய் பதில்செயல் செய்திருப்போம்? நாம் மூழ்கிப்போனது போல உணர்ந்திருப்போமா? நாம் தன்னம்பிக்கையிழந்து, விட்டுவிடத் தயாராய் இருந்திருப்போமா? நாம் “நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நான் ஒருவன் தான் இருக்கின்றேன், அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றார்களே” என்று கூறியிருப்போமா? எதிர்மறையான பதில்செயல் செய்வதற்குப் பதிலாக, அந்தச் சூழ்நிலையைச் சீர்திருத்தப் பவுல் தம்மால் முடிந்ததைச் செய்தார். தவறாக இருப்பதைத் திருத்துவதற்கு உங்களால் முடிந்ததை நீங்கள் செய்தால், ஆவிக்குரிய வகையில் நீங்கள் ஒரு வெற்றியாளர் என்ற ஆலோசனையை நான் உங்களுக்குத் தருகின்றேன். தேவன் நம்மால் செய்ய முடிந்தவற்றுக்கு மேலாக எதையும் நம்மிடத்தில் எதிர்பார்ப்பதில்லை - ஆனால் நம்மால் செய்ய முடிந்தவைகளைச் செய்யும்படி அவர் எதிர்பார்க்கின்றார்!

பவுலால் என்ன செய்ய முடிந்தது? அவர் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்க முடிந்தது. சீலாவும் தீமோத்தேயுவும் இன்னமும் வந்து சேரவில்லை என்றாலும் பவுல் பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார். “ஜெப ஆலயத்தில் யூதரோடும், பக்தியுள்ளவர்களோடும், சந்தை வெளியில் எதிர்ப்பட்டவர்களோடும் தினந்தோறும் சம்பாஷணை⁶ பண்ணினான்” (வ. 17). அவருடைய வழக்கத்தின்படியே, ஓய்வுநாளில் அவர் ஜெப

ஆலயத்திற்குச் சென்றார் (வ. 2). ஞாயிறு முதல் வெள்ளி வரைக்கும், அவர் சந்தை வெளி-அகோரா-வில் “எதிர்ப்பட்ட வர்களோடு” வேதாகமத்தின் சத்தியங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடினார். மற்ற நகரங்களில் அகோரா என்ற இடமானது கலாச்சாரம், வர்த்தகம் மற்றும் மதத்தின் மையமாக இருந்தது. அத்தேனையில், அவ்விடமானது தத்துவ ஞானிகள் சந்தித்துப் பேசிய கல்வி மையமாகவும் இருந்தது. சாக்ரட்டீஸ், பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் போன்றவர்கள் அத்தேனையில் அகோராவில் போதித்திருந்தார்கள்.

லூக்கா பின்வரும் ஆசிரியர் உரையை வசனம் 21ல் உட்செருகினார்: “அந்த அத்தேனே பட்டணத்தாரெல்லாரும், அங்கே தங்குகிற அந்நியரும்,⁷ நவமான காரியங்களைச் சொல்லுகிறதிலும் கேட்கிறதிலுமேயொழிய வேறொன்றிலும் பொழுது போக்குகிறதில்லை.” (அகோராவில் அனுதினமும் கூடி வந்த கூட்டத்தைக் குறிப்பிட்டது.) அவர்கள் உண்மையைத் தேடுபவர்கள் என்று உரிமைகோரினர்;⁸ உண்மையிலோ அவர்கள் புதியது மற்றும் நவீனமானதைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். முடிவுகளை அடைவதைக் காட்டிலும் கருத்துக் களைத் துரத்துவதில் தத்துவ ஞானிகள் எப்பொழுதுமே மிகச் சிறந்தவர்களாய் இருக்கின்றனர். “நவமான காரியங்களை” கேட்க வேண்டும் என்பதில் அத்தேனியப் பட்டணத்தாருக்கு இருந்த இயல்பான விருப்பம் பாராட்டுதலுக்குரியதாய் இல்லாது போனாலும், அது சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கப் பவலுக்கு ஒரு முழுநிறைவான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்தது.

அத்தேனே பட்டணத்தில் வாழ்ந்து அங்கே ஊழியம் செய்கின்ற டினோ ரூசோஸ் என்கிற பிரசங்கியார், இன்றைய நாட்களிலும் கூட அத்தேனே பட்டணத்தார் அதே போலவே இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்; அத்தேனையில், “செய்தி என்ன?” என்பதே பொதுவான வாழ்த்தாக இருக்கின்றது என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார், ஆயினும் பவுலின் நாளில், தத்துவம்தான் தலைப்புச் செய்தியாய் இருந்தது; இன்றைய நாட்களிலோ அரசியல்தான் தலைப்புச் செய்தியாக இருக்கின்றது; அத்தேனே பட்டணத்தார் ஒவ்வொருவரும், “தாம் மட்டும் இருபத்தி நான்கு மணி நேரம் மாத்திரமாவது அரசாங்கத்தை நடத்த முடிந்தால்” என்பது பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திக்க விரும்புகின்றனர்.

அகோராவில் பவுலுடன் விவாதம் செய்தவர்களில், அத்தேனே பட்டணத்தின் இரண்டு முக்கிய சிந்தனைக் கூடங்களின் ஆதரவாளர்களும் இருந்தார்கள். வசனம் 18, “அப்பொழுது எப்பிக்கூரரும் ஸ்தோயிக்கருமான ஞானிகளில் சிலர் அவனுடனே [பவுலுடனே] வாக்குவாதம் பண்ணினார்கள்.” எப்பிக்கூர் (கி.மு. 340-270) என்ற தத்துவஞானியைப் பின்பற்றியவர்களே எப்பிக்கூரர்கள் எனப்பட்டனர். மனிதன் இருப்பதன் நோக்கம் “மகிழ்ச்சியைத் தேடுதலே” ஆகும் என்ற கொள்கைக்கு அவர்கள் பேர் போனவர்கள், எப்பிக்கூரப் போதகர்கள் வலியும் துன்பமுமற்ற நிலையை வலியுறுத்தினார்கள். மதத்தைப் பொருத்தமட்டில் எப்பிக்கூரர்கள் உலகப் பிரகாரமான அறிவைத் தேடுகின்றவர்களாய் இருந்தார்கள்: தேவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள், ஆனாலும் கூட உலகத்தின் நடவடிக்கைகளில் தங்கள் செல்வாக்கைச் செலுத்த முடியாத அளவுக்கு தேவர்கள் உலகத்தை விட்டு வெகு தொலைவில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருந்ததாக அவர்கள் நினைத்திருந்தார்கள். உணர்வுகளில் இன்பம் என்று எப்பிக்கூரப் போதகர்கள் இன்பத்தைப் பற்றிப் போதிக்கா விட்டாலும் கூட, அந்தத் தத்துவமானது உணர்வுகளுக்கு எந்தத் தடையும் விதித்ததில்லை. இந்த நிலைப்பாடு சிலரை, “புசிப்போம் குடிப்போம், நாளைக்குச் சாவோம்” (1 கொரி. 15:32) என்ற பிரசித்தி பெற்ற தத்துவத்திற்கு இட்டுச் சென்று சீர் கேட்டுக்குள்ளாக்கியது என்பது தெளிவு. இன்றைய நாட்களில், உணவு பானம் ஆகியவற்றில் மிதமிஞ்சிய சந்தோஷம் அடையும்படிச் செயல்படுபவரைக் குறிப்பதற்கு “எப்பிக்கூர்” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

ஸ்தோயிக்கர் என்பவர்கள், ஜெனோ (கி.மு. 340-265) என்ற தத்துவ ஞானியைப் பின்பற்றுபவர்களாய் இருந்தார்கள். அவர்களின் பெயரானது “நுழைவாயில் அல்லது முற்றம்” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான, *stoa* என்பதிலிருந்து வந்ததாகும். (அவர்கள் Zenonians என்று அழைக்கப்படுவதை விரும்பவில்லை என்று நான் யூகிக்கின்றேன்.) அத்தேனே பட்டணத்தின் அகோராவில் இருந்த “அழகு வண்ணம் பூசப்பட்ட” நுழைவாயிலில் இருந்து ஜெனோ போதித்தார், அது அப்பொழுதும் கூட அவர்களின் முக்கியமான

கூடுமிடமாக இருந்தது.⁹ கடமையே மிகவும் உயர்ந்த நன்மையானது என்பதை ஸ்தோயிக்கர்கள் நம்பினார்கள்; அவர்கள் சுய ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்தி, மாம்ச இச்சைகளை மறுத்தார்கள். மார்க்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஸ்தோயிக்கர்கள், உலகாதாயக் கருத்துக் கொண்ட, எங்கும் நிறைந்துள்ளார் தேவன் என்பதை வலியுறுத்தினார்கள்: அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், தேவன் ஒரு நபரல்ல, ஆனால் இந்த அண்டத்தில் அனைத்தையும் ஆட்டி வைக்கும் ஒரு சக்தியாகும். தங்கள் வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் தீர்மானம் செய்வது விதியேயாகும் என்றும், என்ன நடந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பக்குவம் வேண்டுமென்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள். இன்றைய நாட்களில், சரீர அல்லது உணர்வுப் பூர்வமான வேதனையில் மாறுபாடு காணாதவர் போலத் தோற்றம் அளிப்பவரைக் குறிப்பிட நாம் “ஸ்தோயிக்கர்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகின்றோம். எப்பிக்கூரத் தத்துவமானது மிதமிஞ்சிய இன்பத்தினால் மக்களைச் சீர் கேட்டுக்கு வழி நடத்திய அதே வேளையில், ஸ்தோயிக்கத் தத்துவமானது மனிதனிடம் உள்ளது போதும் என்ற கருத்தினால் தற்பெருமைக்கு இட்டுச் சென்று அழித்தது.

கிரேக்கத் தத்துவத்தின் எதிரெதிர்க் கண்ணோட்டங்களை எப்பிக்கூரரும் ஸ்தோயிக்கரும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாலும், அவ்விரு தத்துவங்களுக்கும் பொதுவான கருத்துக்களும் அநேகமாய் இருந்தன: இவ்விரு தத்துவங்களுமே மனிதரையும் மனிதரின் திறமைகளையும் உயர்த்திப் பிடித்தன. தனிப்பட்ட ஒரு தேவன் தேவை என்பதை இவ்விரு தத்துவங்களுமே ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. இவ்விரு தத்துவங்களுமே, மரணத்திற்குப் பிறகு உணர்வு நிலை ஒன்றுள்ளதை நம்பவில்லை. சக்தியத் தைப் பற்றிய போதனைக் கூற்றுக்களைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்விரு சாராருமே சங்கடத்திற்குள்ளானார்கள். இவ்விதமாய், இவ்விரு தத்துவக் கோட்பாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுமே, பவுலின் போதனையினால் பய உணர்வை அடைந்தார்கள்.

லூக்கா எழுதியதின்படி பார்க்கையில், அந்தத் தத்துவ ஞானிகளின் பதில்செயல் பலவகைப்பட்டதாயிருந்தது. “... சிலர்: ‘இந்த வாயாடி என்ன பேசப் போகிறான்’ என்றார்கள்” (வ. 18ஆ). “வாயாடி” என்ற சொற்றொடரானது

spermologos என்ற கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து வந்ததாகும். இது “வித்து” (sperm) என்ற வார்த்தையுடன் “பொறுக்கியெடுத்தல்” (lego) என்ற வார்த்தையை இணைத்துப் பெற்ற கூட்டு வார்த்தையாகும். Lego என்பது எப்பொழுதுமே “பொறுக்கு வதற்கு” என்று மட்டும் அர்த்தப்படுவதில்லை என்பதை கவனிக்கவும். இவ்விடத்தில் சந்தர்ப்பப் பொருளே இதுவாகும். “விதை பொறுக்குபவன்” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்ட சொற்றொடரானது இங்குமங்கும் விதைகளைப் பொறுக்கு கின்ற பயனற்ற பறவைகளைக் குறித்தது. அநேக இடங்களிலிருந்து கருத்துக்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, மதிப்பற்ற ஒரு கலப்பினத் தத்துவத்தை உருவாக்கும் மத ரீதியான நிலையற்ற தன்மையில் உள்ள ஒருவரை அழைக்க அத்தேனியர்கள் பயன்படுத்திய கொச்சைச் சொல் “விதை பொறுக்கி” என்பதாகும். இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் அந்நாட்களில் இருந்தார்கள், இந்நாட்களிலும் இருக்கின்றார்கள்.

“... சிலர்: ‘இவன் அந்நிய தேவதைகளை அறிவிக்கிறவனாகக் காண்கிறது’ என்றார்கள். அவன் இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும் அவர்களுக்குப் பிரசங்கித்தபடியினாலே அப்படி சொன்னார்கள்” (வ. 18இ). பவுலின் விஷயத்தைக் கவனியுங்கள். அத்தேனேயில் பவுலின் முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தது என்பவர்கள் பவுல் தமது தத்துவமானது அங்கு பயன்படாமல் போனதால், கொரிந்து பட்டணம் சென்றபோது அவர் தமது அணுகுமுறையை மாற்றிக் கொண்டு, “இயேசு கிறிஸ்துவை, சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையே” (1 கொரி. 2:1, 2) பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார் என்று கூறுகின்றார்கள். ஆயினும் லூக்கா எழுதியதின்படி பார்க்கையில் கொரிந்துவில் பிரசங்கித்த அதே அடிப்படைச் செய்திதான் அத்தேனேயிலும் பவுலினால் பிரசங்கிக்கப்பட்டது: “பிரசங்கத்தில்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல்” என்ற நேரடி அர்த்தமுடையதாகும். “இயேசுவும் உயிர்த்தெழுதலும்” தான் “நற்செய்தியின் மையக் கருத்து” ஆகும்.

அத்தேனியர்கள் பவுலின் செய்தியைப் புரிந்து கொண்டார்கள், ஆனால் அவர் அர்த்தப்படுத்தியது என்ன என்றறியாது அவர்கள் அவதிப்பட்டார்கள். அவர்களின் மனநிலைப்படி,

அவர்கள் பவுலை, “அந்நிய தேவதைகளை அறிவிக்கிறவன்” என்று கூறினார்கள். பவுல், “இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும்” பிரசங்கித்தபோது, அவர் புதிய இரண்டு தேவதைகளைப் பற்றிக் கூறியதாக அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள்: அவைகளில் ஒன்று “இயேசு” மற்றொன்று “உயிர்த்தெழுதல்” என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்களுடைய கடவுள்களில் அநேகர் உண்மை மற்றும் அழகு போன்ற காணப்படாத பண்புகளால் நபர்த்துவப்படுத்தப்பட்டபடியால், *anastasis* (“உயிர்த்தெழுதல்”) என்பது கடவுளின் பெயர் என்று அவர்கள் கற்பனை செய்து கொண்டார்கள் என்பது தெளிவாகும்.¹⁰

“அந்நிய தேவதைகள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சொற்றொடரானது “அந்நிய அசுத்த ஆவிகள்” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டதென்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும். கிரேக்கர்களின் மனதளவில், அசுத்த ஆவி என்பது இறந்து போன (பெரும்பாலும் மோசமான) ஒரு மனிதரின் ஆவியாகும். ஆனால் அந்த ஆவி இங்குதான் சுற்றி வந்தது என்று அவர்கள் எண்ணினார்கள்.¹¹ ஏற்கனவே அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான அசுத்த ஆவிகளை வணங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள், இப்பொழுது இந்த அந்நிய விதை பொறுக்கி புதிய சில ஆவிகளை அறிமுகப்படுத்தும் அடாவடித்தனம் செய்திருந்தார்!

அவர்கள் பவுலைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் அவர் அவர்களுடைய ஆர்வத்தைத் தூண்டி விட்டார், ஆகவே, “அவர்கள் அவனை மார்ஸ் மேடைக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய்:” (வ. 19அ) இது ஆங்கிலத்தில் “Areopagus” என்ற ஒலியாக்கச் சொல்லாயிருக்கின்றது. இந்த “Areopagus” என்ற வார்த்தை மூலவசனத்தில் இரண்டு வார்த்தைகளில் இருந்து வருகின்றது: “Ares” என்பது (ரோமர்களின் மார்ஸ் என்ற கடவுளுக்கு இணையான) கிரேக்கர்களின் யுத்தக் கடவுளுடைய பெயர் ஆகும், மற்றும் *pagos* என்பது “குன்று” என்பதற்கான வார்த்தையாகும். இவ்விதமாக, “Areopagus” என்பது “Ares - ன் குன்று [அல்லது மலை]” என்ற நேரடி அர்த்தம் பெற்றது [அல்லது நன்கறியப்பட்ட இலத்தீன் சொற்றொடரான “மார்ஸ் மேடை” என்னப்பட்டது]. இந்த மேடையானது அக்ரோபோலிசின் அடிவாரத்தில், அகோராவுக்குத் தெற்கே அமைந்திருந்தது, இன்னமும் அங்கு இருக்கின்றது. கிரேக்கப்

புராணத்தின்படி, (எப்பொழுதும் யுத்தம் செய்யவே பார்க்கும்) Ares என்ற யுத்தக் கடவுள் அந்தக் குன்றின் (மேடையின்) மேல் Poseidon (கடலின் கடவுள் எனப்பட்டான்) என்ற கடவுள் மகனைக் கொல்ல முயன்றதாகவும், பின்பு அக்குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அந்தக் குன்று (மேடை) அத்தேனே பட்டணத்தின் மிகப் பழங்காலத்தியதும் மேன்மைக்குரியதுமான நீதிமன்றம் கூடும் இடமானது, அதற்கு அவ்விடத்தின் பெயரே வைக்கப்பட்டது: Aeropagus என்பதே அப்பெயராகும். ஒரு காலத்தில் இருந்தது போல அந்த நீதிமன்றமானது புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் அவ்வளவு வல்லமையுள்ளதாய் இராமல் போனாலும், செல்வாக்கு மிக்கதாகவே இருந்தது. விசேஷ நிகழ்ச்சிகளின் போது, அப்பொழுதும் அந்த நீதிமன்றம் அவ்விடத்தில் கூடி வந்தது, ஆனால் சாதாரணக் கூட்டங்கள் அகோராவின் வடமேற்கு மூலையில் இருந்த Royal Colonnade என்ற இடத்தில் நடத்தப்பட்டன.

“Areopagus” என்ற பெயரானது குன்றையும் (மேடையை யும்) நீதிமன்றத்தையும் குறிப்பிடக் கூடியதாக இருப்பதால், பவுல் எங்கு, எதற்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டார் என்ற கேள்விகள் எழும்புகின்றன: அவர் அந்தக் குன்றின் (மேடையின்) உச்சிக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டாரா அல்லது அகோராவில் நீதிமன்றம் வழக்கமாகக் கூடும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டாரா?¹² அவர் எங்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருந்தாலும், அது ஒரு முறைசாராத கேள்விப் படுதலாயிருந்ததா, அல்லது முறையான ஒரு விசாரணையா யிருந்ததா? மார்ஸ் மேடையின் நியாயதிபதிகளில் ஒருவர் மனமாற்றப்பட்டார் (வ. 34) என்ற உண்மையானது, அந்த நீதிமன்றத்தின் சில உறுப்பினர்களாவது அங்கிருந்திருப்பார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது, மற்றும் அந்நிய தேவர்களை அறிமுகப்படுத்துகின்றார் என்று பவுல் குற்றம் சாட்டப் பட்டிருக்கவும் சாத்தியக் கூறுண்டு.¹³ ஆயினும் அக்கூட்டத்தின் முடிவில் முறைசாராத கேள்விப்படுதலைக் காட்டிலும் அதிக உணர்வு மிகுந்திருந்தது.

பவுலை அவ்விடத்துக்கு அழைத்துச் சென்ற நோக்கம் எதுவாயிருந்தாலும், பாரம்பரியத்தின்படி, அவர் Areopagus

என்று அழைக்கப்பட்ட குன்றுக்கு அழைத்துச் செல்லப் பட்டார், அந்த இடமே இப்பாடத்திலும் இதற்கடுத்த பாடத்திலும் வாய்ப்புள்ள இடமாகப் பயன்படுத்தப்படும். அந்தக் குன்றின் ஒரு புறத்தில் மிகப் பெரிய வெண்கலப் பலகையொன்று உயர்த்தப்பட்டு, அதில் கிரேக்க மொழியில் அவ்விடத்தில் பவுல் பிரசங்கித்த பிரசங்க வசனங்கள் முழுவதும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁴ நான் “மார்ஸ் மேடையில்” நிற்கையில், அதற்கு வடக்கில் 377 அடிகள் கீழே, பழங்கால அகோராவைக் கண்டேன்; மேற்கில் எனக்கு 135 அடிகள் மேலே அக்ரோப் பொலீஸ் இருக்கக் கண்டேன்.

யுத்தத்தின் கடவுளுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட மேடையின் மேல் சமாதானத்தின் பிரபுவைப் பற்றிக் கூறுவதற்கான தனிச்சிறப்புள்ள வாய்ப்பைப் பவுல் பெற்றார் - அவர் தாம் செய்ய முடிந்ததை அகோராவில் செய்ததால்தான் இந்த வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. நாம் சிறிது மட்டுமே செய்ய முடியும் என்று நாம் நினைக்கின்றபோது, “நான் தனியொரு வனாயிருக்கின்றேன், ஆனால் ஒருவனாயிருக்கின்றேன். ஒவ்வொன்றையும் என்னால் செய்ய முடியாது, ஆனால் சிலவற்றை என்னால் செய்ய முடியும். என்னால் செய்ய முடிந்தவற்றைத் தேவனுடைய உதவியுடன் நான் நிச்சயமாய்ச் செய்வேன்!” என்ற மேற்கோளை நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகும். “கோணலும் மாறுபாடுமான சந்ததியின் நடுவே” (பிலி. 2:15) நாம் எல்லாரும் “உலகத்திலே சுடர்களைப் போலப் பிரகாசிக்க” வேண்டும் என்று பவுல் நம் யாவருக்கும் அறைகூவல் விடுக்கின்றார்.

விளைவுகளைப்பற்றிக்

கவலைப்படாமல் நீங்கள்

போதித்தால் ... (17:19, 20, 22, 32-34)

அத்தேனியர்கள் தங்களின் அடைவிடத்தில் (அது எதுவாக இருந்தாலும்) சென்று சேர்ந்தபொழுது, அவர்கள் பவுலிடத்தில், “நீ சொல்லுகிற புதிதான உபதேசம் இன்னதென்று நாங்கள் அறியலாமா? நூதனமான காரியங்களை எங்கள் காதுகள்

கேட்கப்பண்ணுகிறாய்; அவைகளின் கருத்து இன்னதென்று அறிய மனதாயிருக்கிறோம் என்றார்கள்” (வ. 19ஆ, 20).

அந்த அழைப்பிற்குப் பவுல் எவ்விதத்தில் பதில்செயல் செய்தார் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்? மனித கண்ணோட்டத்திலிருந்து பார்க்கின்றபோது, இந்த நிகழ்ச்சி வரையிலும் அத்தேனேயில் பவுலின் ஊழியத்தில் “வெற்றி” நிலவவில்லை. ஜெப ஆலயத்தில் பவுலின் பிரசங்கத்தினால் யாரேனும் மனமாறியிருந்தார்களென்றால், அதைப் பற்றி லூக்கா குறிப்பிடவில்லை. அகோராவில் பிரசங்கித்த பின்பு பவுல், “ஒரு வாயாடி” என்றும், “அந்நிய தேவதைகளை அறிவிக்கிறவர்” என்றும் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தார். Areopagus என்னுமிடத்தில் தம்மைச் சுற்றியிருந்தவர்களை அவர் பார்த்தபோது, அவர்கள் சத்தியத்தைக் கற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வமற்றவர்களாகவும், தங்கள் ஆர்வத்தைத் திருப்தி செய்து கொள்பவர்களாகவே இருந்தார்கள் என்பது அவருக்குத் தெளிவாயிற்று. இருந்தபோதிலும், அந்த அப்போஸ்தலர் தயக்கம் காட்டவில்லை, “அப்பொழுது பவுல் மார்ஸ் மேடையின்¹⁵ நடுவே நின்று ...” (வ. 22அ) பேசினார்.

நமது பாடத்தில், பவுலின் மாபெரும் பிரசங்கத்தைப் பற்றி நாம் விரிவாகப் படிப்போம். அங்கு பதில்செயல் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது என்பதை மறுபடியும் நாம் காணுவோம் (வ. 32-34). ஆயினும், இச்சமயத்தில், பின்வரும் பயன்பாடு ஒன்றை நாம் மேற்கொள்வோம்: இப்பாடங்களின் தொடரில் முழுவதிலும் நாம் வலியுறுத்தியிருக்கின்றபடியாக, நாம் போதிக்கவும் பிரசங்கிக்கவும் வேண்டும் என்பதைத் தேவன் நமக்கு கட்டளையிட்டுள்ளார் (மத். 28:18-20). பிரசங்கிப்பதும் போதிப்பதும் நமது பணியாகும்; பதில்செயல் விளைவிப்பதென்பது தேவனுடைய பணியாகும் (1 கொரி. 3:6, 7). உங்கள் மனதில் பின்வருவதை அடிக்கோடிட்டுக் கொள்ளுங்கள்: விளைவுகள் எதுவாயிருப்பினும் கவலைப்படாமல், தேவனுடைய வசனத்தை உண்மையுடன் நீங்கள் போதித்து, பிரசங்கித்தலைத் தொடர்ந்து செய்வீர்களென்றால், தேவனுடைய கண்களில் நீங்கள் மாபெரும் வெற்றியாளராய் இருக்கின்றீர்கள்!

உங்களுடைய மிகச் சிறந்த செயலையே நீங்கள் எப்பொழுதும் செய்தால் ... (17:22-31)

அத்தேனே பட்டணத்தின் கோவில்கள் மற்றும் உருவச் சிலைகள் ஆகியவற்றை மனிதத் திறமையின் மாபெரும் சாதனைகள் என்று இன்றைய நாட்களில் உலகம் கருதுகின்றது. அவர்களின் கலை மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவை பற்றி நாம் என்னதான் கூறிக் கொண்டாலும், கிரேக்கர்கள் தங்களின் புறசமயத் தேவதைகளை தங்களால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாகக் கணப்படுத்தினார்கள் என்பதே உண்மையாகும். உண்மையான உயிருள்ள தேவனுக்கு அதைவிடக் குறைவான கனத்தைப் பவுலினால் கொடுக்க முடியாதிருந்தது. அவரது உரையைக் கேட்டவர்கள் குறிப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளாதவர் களாயிருந்திருக்கலாம், ஆனால் Aresன் குன்றின் மேல் பவுல் நிகழ்த்திய பிரசங்கமானது அழியக் கூடிய மனிதர்களால் இதுவரை செய்யப்பட்டவைகளில் மாபெரும் பிரசங்கங்களில் ஒன்றாக இருக்கின்றது.

ஒரு கணம், கர்த்தருக்கான நமது சொந்த ஊழியத்தை நாம் உற்று நோக்குவோம். நம்மில் சிறந்தவைகளை நாம் அவருக்கு எப்போதும் கொடுக்கின்றோமா அல்லது நமது நேரம், நமது பணம், நமது சக்திகள், நமது தாலந்துகள் ஆகியவற்றில் எஞ்சிய துணிக்கைகளை (leftovers) அவருக்குச் சில வேளைகளில் வீசியெறிகின்றோமா? (அமெரிக்க நாட்டில், உணவு உண்டு முடித்த பிறகு மேசையில் எஞ்சியுள்ளவைகளை “leftovers” என்று கூறுவது வழக்கம். துணுக்குகள் மட்டுமே எஞ்சி யிருந்தால், அந்த “leftovers” எனப்படுபவைகள் குடும்பத்தின் நாய்க்குத் தூக்கியெறியப்படுவது வழக்கமாகும். தங்களது வாழ்க்கையில் எஞ்சிய துணுக்குகளை மட்டுமே நம்மில் சிலர் தேவனுக்குக் கொடுக்கும்போது, அவர்கள் தேவனைத் தங்கள் குடும்பத்தின் நாயைப்போலப் பாவிக்கின்றார்கள்.) எஜமான ருக்கென்று எப்பொழுதுமே உங்களால் முடிந்த சிறந்த செயல் களை நீங்கள் செய்து வந்தால், விளைவுகள் எதுவாயிருப் பினும் நீங்கள் ஒரு வெற்றியாளரே!

முடிவுரை

நமது இந்தப் பாடத்தின் தொடக்கத்திலேயே, குறிப்பிட்ட ஒரு உள்ளூர்ப் பகுதியில் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் வெற்றியை அளவிட நாம் பின்வருவன போன்ற கேள்விகளைக் கேட்கிறோம் என்பதைக் குறிப்பிட்டோம்: “உங்களிடம் உள்ள கட்டிடத்தின் அமைப்பு எவ்வகைப் பட்டது?”; “எத்தனை பேர் கலந்து கொள்கின்றார்கள்?”; “எத்தனை பேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றிருக்கின்றார்கள்?” எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமான கேள்வியாக உள்ள, “உண்மையுடன் சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப் படுகின்றதா?” என்ற கேள்வியை நாம் மிகவும் அரிதாகவே கேட்கின்றோம்.

எனது பாடத்தின் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டை நீங்கள் தவற விட்டிருந்தால், மறுபடியும் அதை நான் கூறுகின்றேன்: தேவன் உங்களிடம் ஒப்படைத்துள்ள பணியை நீங்கள் உண்மையான வகையில் நிறைவேற்றினால், நீங்கள் ஒரு வெற்றியாளர். எரேமியாவின் பிரயாசங்கள் மற்றும் எசேக்கியேலின் தொடக்க கால ஊழியங்கள் ஆகியவை பற்றி வேதாகமம் கூறுவதென்ன என்பதைப் பற்றி வாசியுங்கள்: மனிதரின் கண்ணோட்டத்தில் இவ்விருவருமே “தோல்வியாளர்களாகவே” இருந்தார்கள், ஆனால் தேவனால் தங்களுக்குத் தரப்பட்ட பணியை இவ்விருவருமே நிறைவேற்றியிருந்தார்கள்! தேவனுடைய பார்வையில் அவர்கள் வெற்றியாளர்களே-“நீங்களும் போய் அவ்வாறே செய்தால்” நீங்களும் கூட வெற்றியாளரே!

✠ பிரசங்கக் குறிப்புகள் ✠

புரூஸ் வைட் அவர்கள், அப். 17:16-34ன் ஒரு (பிரசரிக்கப் படாத) பிரசங்கத்தை, “அத்தேனே பட்டணத்தில் நவமான காரியங்கள்” என்று அழைத்தார். அதே வசனப்பகுதியில் ரிக் ஆட்ச்லி அவர்கள், “எல்லாம் அறிந்தவர்கள் அறியாதிருந்தது என்ன?” என்ற தலைப்பில் ஒரு பிரசங்கம் செய்தார் (டெக்ஸாஸின் அபிலைனில் தென்மலைகள் கிறிஸ்துவின் சபையின் 1986, அக்டோபர் 12ல் பிரசங்கிக்கப்பட்டது).

அப். 17 பற்றி நான் கேட்டவைகளிலேயே மிகச் சிறந்த பிரசங்கம், ஜேம்ஸ் ஓ. பெயர்டு அவர்களால் 1967ல் O.C.C. Bible Teachers Workshopல் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. “1967ன் அறைகூவல்களைச் சந்தித்தல்” என்று தலைப்பிடப்பட்ட அந்தப் பாடமானது, நமது பாடத்தைப் போலவே, பவுலின் நாட்களில் உலகின் நிலைபற்றித் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டது, மாற்றங்கள் பற்றி குறிப்பாய் உணர்த்தியது: அரசியல் மாற்றம், மத மாற்றம், ஒழுக்க மாற்றம்: (1) இவைகளினால் நாம் அமிழ்ந்து போகலாம், அல்லது (2) இவைகளைக் குறித்து எண்ணமற்றுப் போகலாம். பவுல் இவ்விரண்டையுமே செய்யவில்லை: (1) நடந்து கொண்டிருந்தது என்ன என்பதை பற்றி வைராக்கியமடையுமளவு உணர்வு மிக்க ஆவியைக் கொண்டிருந்தார், (2) அவர் ஏதோ சிலவற்றை (ஒன்றும் செய்யாமைக்கு எதிர்ச் செயலாகச்) செய்தார், மற்றும் (3) அவர் அடிப்படைக் கருத்துக்களுடன் ஒன்றியிருந்தார் (“மார்ஸ் மேடைப் பிரசங்கத்தின்” தலைப்புகள்).

குறிப்புகள்

¹இந்த வேளையில் உலகில் மாபெரும் பல்கலைக் கழகங்கள் மூன்று இருந்தன, அவைகளில் ஒன்று அத்தேனேயாகும். எகிப்தின் அலெக்சாந்திரியாவும், பவுலின் சொந்த ஊரான தர்சுப் பட்டணமும் மற்ற இரண்டாகும். பல்கலைக் கழக நகரங்கள் பவுலுக்கு நன்கு பழக்கமானவைகளாகும். ²Parthenon என்பது “கன்னி” என்பதற்குரிய கிரேக்க வார்த்தையாகும். இது அத்தேனே தேவதைக்குத் தங்களை ஒப்புக் கொடுத்த கன்னிப் பெண்களின் கோவிலாக இருந்தது. ³Acropolis என்பது “உயர்ந்த” (acro) மற்றும் நகரம் (polis) என்ற இரு வார்த்தைகளின் கூட்டுச் சொல் ஆகும். “உயர்ந்த நகரம்” என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். பழங்காலத்தில், பட்டணங்கள் எந்த அளவு உள்ளதாயிருந்தாலும் பெரும்பாலானவைகள் Acropolis ஒன்றைக் கொண்டிருந்தன. அது கோவில்கள், நூலகங்கள் முதலியவைகளைக் கொண்டிருக்கப் பயன்பட்டதோடு, தாக்குதல் நடந்தால் மக்கள், தப்பிச் சென்று தங்குவதற்கும் பயன்பட்டது. ⁴Zeus கிரேக்கர்களின் மிகப் பிரதானமான கடவுளாகக் கருதப்பட்டது. “அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள், பாகம் 3” இதழில் 14:12க்கான குறிப்புகளைக் காணவும். ⁵நானும் எனது மனைவியும் ஐரோப்பா, இன்னும் மற்ற இடங்களுக்கும் சுற்றுலா சென்றபோது, பழங்காலப் பேராலயங்கள், மதத்தின் மற்ற உருவச் சிலைகள் ஆகியவற்றைப் பாராட்டுவதில் கடினமாக உணர்ந்தோம். அவைகளில் கலைப் பொக்கிஷங்கள் இருக்கலாம், ஆனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில், அவைகள், தெய்வீக முன்மாதிரியிலிருந்து மனிதன் விலகிச் சென்றதன்

நினைவுச் சின்னங்களேயாகும் (1 தீமோ. 4:1-4). “சம்பாஷணை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை யானது “சொற்போரிட” [to debate (KJVயில் காணவும்)] என்றும் அர்த்தப்பட முடியும். இயேசுவே கிறிஸ்து என்பது பற்றிப் பவுல் ஜெப ஆலயத்தில் சொற்போர் புரிந்திருப்பார் என்பது உறுதியாகும்; அத்துடன், அத்தேனே பட்டணத்தின் விக்கிரகாராதனைக்கு எதிராக யூதர்கள் பேசாமலிருந்தமைக் காகப் பவுல் அவர்களைக் கடிந்து கொண்டிருந்திருப்பார். ⁷உலகின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருந்து பார்வையாளர்கள் படிப்பதற்காக அத்தேனே பட்டணத்திற்கு வந்தார்கள். ⁸தத்துவம் என்பது “உண்மையை ஆராயும் ஒரு அறிவியல்” என்று அரிஸ்டாட் டில் விளக்கப்படுத்தினார். ⁹நீங்கள் என்னைப் போன்றவராயிருந்தால், “porch” என்ற சொற்றொடரானது தாழ்மையான ஒரு மானிகையைக் குறிக்கும் என்று கருதலாம். இந்த porches எனப்பட்டவைகள் பெரிய கட்டிட வகைகளாயிருந்தன: மூடப்பட்ட ஒரு Colonnade குறைந்தது ஒரு புறத்திலாவது அதில் திறவை உள்ளதாக இருக்கும். Stoa என்ற கிரேக்க வார்த்தையானது மூலவசனத்தில் “சாலமோனின் மண்டபத்தை [KJV-porch; NIV-colonnade]”க் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்பட்டது (“அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள், பாகம் 1” இதழில் 3:11க்கான குறிப்புகளைக் காணவும்). ¹⁰கிரேக்க மொழியில் Jesus என்பது ஆண்பால் சொல்லாகவும், anastasis” என்பது பெண்பால் சொல்லாகவும் உள்ளது. புறதெய்வ வழிபாட்டுக் காரர்கள் தங்கள் கடவுள்களில் ஆண் மற்றும் பெண் வெளித் தோற்றங்களைக் கொண்டிருந்ததால், பவுலும் தமது தேவனைக் குறித்து அதே விதமாகவே அறிவித்தார் என்று கிரேக்கர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்.

¹¹அசுத்த ஆவிகள் குறிப்பிட்ட சில சக்திகளைக் கொண்டிருந்தன, ஆனால் அவைகள் “இறவா வரம் பெற்ற” (ஆண் கடவுள்கள் மற்றும் பெண் கடவுள்களைப்) போன்ற வல்லமை உடையவைகள் அல்ல என்ற கருத்து அவர்களின் மனங்களில் இருந்தது. “அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள், பாகம் 2” இதழில் “அசுத்த ஆவிகள்” என்ற துணைக் கட்டுரையைக் காணவும். ¹²“Areopagus - மார்ஸ் மேடையின் நடுவே நின்று” (வசனம் 22) என்ற சொற்றொடரானது குன்று என்பதைக் காட்டிலும் நீதிமன்றத்தில் என்பதற்கு ஆதரவாக உள்ளதாகச் சிலர் நினைக்கின்றார்கள், ஆனால் பவுல் குன்றின் உச்சியிலிருந்து இடையில் நின்றதாக நான் யூகிக்கின்றேன். ¹³பவுல் மார்ஸ் மேடையின் மேல் இருந்திருப்பாரேயானால், அதே இடத்தில்தான் சாக்ரட்டீஸும் கூட, ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட மார்க்கத்தைப் புரட்டுகிறார் என்ற குற்றம் சாட்டப்பட்டு, விசாரிக்கப்பட்டு, குற்றவாளி என்று முடிவு செய்யப்பட்டார். ¹⁴அத்தேனியர்கள் பவுலின் பிரசங்கத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளவில்லை, ஆனால் அவர்களின் சந்ததியார்களோ இப்பொழுது அப்பிரசங்கத்தின் நினைவுச் சின்னத்தை அங்கே எழுப்பியுள்ளார்கள் என்பது முரண்பாடானதாகும். ¹⁵லத்தீன் வல்கேட் மொழிபெயர்ப்பைப் பின்பற்றி KJVயில் இவ்விடத்தில் “மார்ஸ் மேடை” என்றுள்ளது. அநேக கிறிஸ்தவர்களுக்கு அப். 17ல் பவுலின் பிரசங்கமானது “மார்ஸ் மேடைப்” பிரசங்கமாகவே உள்ளது.